

Arrest

nr. 220 095 van 23 april 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat W.-J. INGELS
Antwerpsesteenweg 16-18
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. INGELS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep van de Oezbeken te behoren. U bent een 26-jarige soennitische moslim en bent op 26 gaus 1370 (17 december 1991 omgerekend naar de westerse kalender) geboren in het dorp Qemarak, gelegen in het district Aqcha in de provincie Jawzjan. U bent sinds 1391 (2012) verloofd met X, een buurmeisje van uw oom langs vaderszijde die in Mazar-e Sharif in de provincie Balkh woont. U had samen met uw vader een winkel in het districtscentrum van Aqcha. In 1393 (2014) kwamen er 2 mannen naar uw winkel. Ze werkten voor het veiligheidshoofd van de provincie Jawzjan, X.

Ze zeiden dat jullie voor J. alcohol dienden te verkopen in jullie winkel. Uw vader weigerde waarop één van de mannen naar Faqir Mohammad J. belde. Na een gesprek met het veiligheidshoofd gaf uw vader uiteindelijk toe om alcohol te verkopen in de winkel. U hoorde nadien van uw vader dat het veiligheidshoofd gedreigd had jullie beiden te vermoorden indien uw vader zou weigeren. De volgende dag werden de flessen geleverd door de mannen van J. en startten jullie met de verkoop hiervan.

Ongeveer één jaar later kwam er een man naar de winkel en gaf hij een brief af. Hij zei dat hij door Qari Hafizullah, de talibanschaduwgouverneur van het district, gestuurd werd. In die brief stond dat jullie een boete van 100.000 dollar dienden te betalen aan de taliban wegens de verkoop van alcohol. Uw vader stuurde u naar huis en liet u sinds die dag niet meer in de winkel werken. Uw vader vertrok zelf naar veiligheidshoofd J. om hulp te vragen. Hij zei uw vader om een geldsom te geven aan de taliban en dat jullie dan met rust gelaten zouden worden. Twee dagen later kwam dezelfde man terug naar jullie winkel en vroeg hij naar het geld. Uw vader zei dat hij geen 100.000 dollar heeft maar dat hij bereid is om zijn spaargeld en zelfs de winkel aan hen te geven.

Op 13 mizan 1394 (5 oktober 2015) werd u opgebeld door uw vader. Uw vader zei dat hij een tweede brief had ontvangen van de taliban waarin stond dat jullie beiden vermoord zouden worden omdat jullie het gevraagde bedrag niet hadden betaald. Uw vader ging opnieuw naar het veiligheidshoofd maar werd niet verder geholpen. Daarbovenop dreigde J. jullie beiden te vermoorden indien jullie zouden doorgeven dat het bevel van hem kwam. Uw vader is vervolgens naar het huis van Abdul Aziz D., het veiligheidshoofd van het district Aqcha, gegaan waar hij heel de situatie heeft uitgelegd. Abdul Aziz zei tegen uw vader dat hij de volgende dag naar het politiekantoor mocht gaan om een klacht neer te leggen. Uw vader besloot dat het toch beter zou zijn om het huis te verlaten waarop jullie naar het huis van zijn vriend Ghafar vertrokken. De volgende dag ging Ghafar naar uw huis om daar jullie paspoorten en spaargeld op te halen. Hij had ook een oproepingsbrief van de politie mee waarin stond dat jullie zich op 14 mizan 1394 (6 oktober 2015) dienden aan te melden bij de politie voor verhoor. Hierop besloten jullie om Aqcha te verlaten en zijn jullie naar het huis van uw oom in Mazar-e Sharif gegaan. U bent die avond nog afscheid gaan nemen van uw verloofde. Rond 21 uur werd u opgebeld door uw oom. Hij liet u weten dat de politie was langs geweest, dat ze uw vader en hem hadden geslagen en dat uiteindelijk uw vader was gearresteerd. De volgende dag werd u opgehaald door de smokkelaar en werd u naar de luchthaven gebracht. Daar nam u het vliegtuig naar Teheran. Vanuit Teheran reisde u verder via Turkije, Griekenland, Macedonië en enkele onbekende landen naar België. Op 1 december 2015 kwam u aan in België en op 5 januari 2016 diende u een verzoek tot internationale bescherming in België in. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u zowel de Afghaanse overheid als de taliban vreest.

U heeft sinds de arrestatie van uw vader niets meer vernomen over hem. Ongeveer 7 à 8 maanden na uw aankomst in België werd uw verloofde aangereden door een motorfiets. Nadien werd ze opgebeld en werd er haar gezegd dat ze de volgende keer vermoord zou worden. Ze vroegen haar ook waar u was waarop ze zei dat u in Europa verblijft. Nadien kende ze geen problemen meer.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw taskara, een oproepingsbrief van de politie, twee dreigbrieven van de taliban, drie werkvergunningen, twee foto's van uw verloofde die genomen werden toen ze in het ziekenhuis lag, één foto waarop u te zien bent in jullie winkel en 2 enveloppen waarin deze documenten werden opgestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Zo zijn er verschillende aspecten in uw relaas niet aannemelijk waardoor er geen geloof gehecht kan worden aan uw asielmotieven. **Vooreerst kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen waarbij u stelt dat het veiligheidshoofd van de provincie u en uw vader gedwongen en bedreigd zou hebben om alcohol te verkopen in jullie winkel** (CGVS p.18-19). Het is namelijk niet logisch dat het veiligheidshoofd van de provincie winkeliers, met wie hij **geen enkele persoonlijke band** heeft, zou dwingen en bedreigen om alcohol te verkopen. Van een veiligheidshoofd, van wie verwacht kan worden dat hij over een breed netwerk beschikt, kan verwacht worden dat hij, voor zover hij betrokken zou zijn met corrupte en bovendien illegale praktijken, dit **eerder in gesloten kring** zou doen en niet enkele winkeliers zou benaderen met wie hij nog nooit contact heeft gehad. Door voor deze verboden handel nog een extra tussenpersoon te zoeken, dan nog een die hij moet dwingen tot samenwerking, nam hij immers veel extra onnodige risico's die niet logisch zijn in dergelijke situatie. Daarnaast is het weinig geloofwaardig dat het veiligheidshoofd van de provincie in een district zoals Aqcha, waar een **grote aanwezigheid van de taliban** heerst (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), winkeliers zou dwingen om alcohol te verkopen in hun winkel. In dit geval bestaat namelijk het risico dat deze winkeliers de taliban zouden kunnen inschakelen om zich te beschermen tegen het veiligheidshoofd. U verklaart zelf ook dat de taliban aanwezig zijn in de dorpen en ook in de dorpen rondom het districtscentrum (CGVS p. 11). U zegt dat de geheime diensten van de taliban zeer sterk staan in Afghanistan en dat ze van alles op de hoogte zijn (CGVS p. 21). Er kan dan ook verwacht worden dat het veiligheidshoofd van de provincie, voor zover kan aangenomen worden dat hij effectief betrokken zou zijn bij alcoholsmokkel, voorzichtiger zou zijn bij het uitvoeren van deze illegale praktijken. Uit uw verklaringen blijkt dit echter niet het geval te zijn. Zo verklaart u dat één van de twee mannen die door J. gestuurd werden zijn woordvoerder en secretaris was (CGVS p. 11). U verklaart dat jullie hem eerder hadden gezien op televisie en in de media aan zijde van veiligheidshoofd J. waardoor jullie hem onmiddellijk herkenden (CGVS p. 11+18). Het is weinig geloofwaardig dat J. hiervoor zijn woordvoerder, die blijkbaar gemakkelijk herkend kon worden door de burgers en dus ook de taliban, zou inschakelen. Zijn aanwezigheid in het district zou namelijk de aandacht kunnen trekken van de omstaanders. U slaagt er niet in om het CGVS ervan te overtuigen dat het veiligheidshoofd van de provincie het toch zou overwegen om, ondanks het bestaande risico dat dit nieuws snel tot bij de taliban zou kunnen geraken, winkeliers met wie hij totaal geen persoonlijke band heeft of die hem onbekend zijn zou benaderen voor de verkoop van alcohol. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u en uw vader wel gedwongen en bedreigd werden met de dood (CGVS p. 11).

U gevraagd om welke redenen het veiligheidshoofd van de provincie net uw winkel zou uitkiezen voor de verkoop van alcohol zegt u dat jullie veel klanten hadden en dat hij zich misschien geïnformeerd zou hebben en geweten zou hebben dat jullie veel klanten hadden (CGVS p. 10). Het is echter weinig geloofwaardig dat het veiligheidshoofd van de provincie zich zou bezighouden met het bijhouden van klantenaantallen van winkels in de provincie. U zegt dat dit een soort handel is voor hen en ze op deze manier meer geld trachten te verdienen (CGVS p. 10). Deze verklaring is echter niet afdoende om het CGVS te overtuigen dat het veiligheidshoofd van de provincie zich effectief hiermee zou bezighouden en op basis hiervan mensen zou selecteren om hem te ondersteunen bij deze illegale praktijken. Ook toont u geen enkele persoonlijke band met het veiligheidshoofd van de provincie Jawzjan waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan jullie betrokkenheid bij de alcoholverkoop door Faqir Mohammad J. . Hiermee geconfronteerd herhaalt u dat ze corrupt zijn en op de één of andere manier meer geld willen verdienen (CGVS p. 20). Het louter aanhalen van hun corrupte ingesteldheid is niet voldoende om aannemelijk te maken dat het veiligheidshoofd van de provincie jullie gedwongen zou hebben om alcohol te verkopen en jullie hiervoor zelfs bedreigd zou hebben met de dood. Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan uw bewering dat het veiligheidshoofd van Jawzjan jullie gedwongen en bedreigd zou hebben om alcohol te verkopen in uw winkel en dat jullie hierdoor problemen kregen met de taliban en de politie.

Verder zijn er enkele onwaarschijnlijkheden in uw relaas die de geloofwaardigheid van deze "verplichte alcoholverkoop" en de problemen die u hierdoor gehad zou hebben verder ondermijnen. U verklaart dat jullie ongeveer **een jaar lang alcohol verkocht** hebben in jullie winkel (CGVS p. 10). Het is merkwaardig dat u gedurende deze periode **zonder problemen** alcohol heeft kunnen verkopen en dat u dan plots bedreigd zou worden door de taliban voor deze alcoholverkoop. Hiermee geconfronteerd zegt u dat jullie heel voorzichtig waren, dat de alcohol stiekem en niet aan iedereen werd verkocht (CGVS p. 21). U gevraagd hoe de taliban erachter zouden gekomen zijn indien het toch om een selectieve en geheime alcoholverkoop ging zegt u dat de geheime diensten van de taliban sterk staan in Afghanistan en dat ze van alles op de hoogte zijn (CGVS p. 21). In dit geval kan er verwacht worden dat ze mogelijk eerder ontdekt zouden hebben dat jullie alcohol verkochten in jullie winkel en niet pas na ongeveer één jaar.

Daarnaast is het ook niet duidelijk op welke manier deze klanten te weten zijn gekomen dat ze plots in uw winkel terecht konden voor de aankoop van alcohol, aangezien jullie dit voordien nooit verkochten.

U gevraagd hoe jullie het geld van de alcoholverkoop aan J. bezorgden zegt u dat uw vader zich daarmee bezighield en dat hij maandelijks naar de commandant ging (CGVS p. 20). U beweert dat jullie gedurende ongeveer één jaar voor het veiligheidshoofd alcohol verkocht hebben, er mag dan ook van u verwacht worden dat u meer details zou kunnen geven wat betreft het bezorgen van het geld aan het veiligheidshoofd of de maandelijks bezoeken van uw vader. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat jullie door het veiligheidshoofd betrokken raakten bij de verkoop van alcohol in uw winkel.

U verklaart dat de **taliban eerder al winkeliers hadden vermoord** omdat zij geweigerd hadden om de gevraagde som te geven aan de taliban (CGVS p. 22). Ook uw vader diende de taliban te betalen. Vanuit dit opzicht is het opmerkelijk dat jullie **niet meteen maatregelen** hebben getroffen voor jullie bescherming. U verklaart dat uw vader u na de eerste dreigbrief van de taliban niet meer naar de winkel liet gaan (CGVS p. 18). Uw vader werkte zelf wel nog in de winkel (CGVS p.18). Nochtans kan er verwacht worden dat jullie, gelet op de voorbeelden die u aanhaalt waarbij winkeliers vermoord werden door de taliban (CGVS p. 22), eerder zouden besluiten om bijvoorbeeld te vluchten. Hiermee geconfronteerd zegt u dat uw vader probeerde om de zaak op te lossen en dat hij niet van plan was om meteen te vluchten (CGVS p. 22). U zegt dat hij geprobeerd heeft om de gevraagde som bijeen te krijgen en dat hij ook twee keer naar het veiligheidshoofd is gegaan maar het gevraagde bedrag, namelijk 100.000 dollar, uiteindelijk niet bijeen heeft kunnen krijgen (CGVS p. 22). Deze verklaring is echter niet valabel. Aangezien u zegt dat er eerder al winkeliers vermoord werden door de taliban omdat ze de gevraagde geldsom niet hadden betaald kan verwacht worden dat jullie geen risico's zouden nemen en onmiddellijk of minstens in een vroeger stadium, actie zouden ondernemen om de regio te verlaten. Uw vader wachtte echter nog tot na de tweede dreigbrief. Bovendien hadden jullie de mogelijkheid en de middelen om deze stappen te ondernemen. Jullie konden naar uw oom in Mazar-e Sharif gaan, hetgeen jullie uiteindelijk hebben gedaan (CGVS p. 20). U heeft ook verklaard dat jullie over een geldreserve van 23.000 dollar beschikten (CGVS p. 8). Dat uw vader integendeel nog in de winkel blijft werken, ondermijnt de ernst van de vrees die jullie gehad zouden hebben jegens de taliban.

U verklaart dat uw vader na het ontvangen van de tweede dreigbrief waarin stond dat jullie vermoord zouden worden nogmaals naar veiligheidshoofd J. ging om hulp te vragen (CGVS p. 19). J. zou hem echter gezegd hebben dat hij zijn plan moest trekken en dat jullie **beiden vermoord** zouden worden **indien u of uw vader aan iemand zouden zeggen dat jullie door J. gedwongen werden** tot de verkoop van alcohol (CGVS p. 19). Ondanks dat u verklaart dat uw vader in paniek was (CGVS p. 19), blijkt uit uw verklaringen dat de bedreigingen van J. toch geen vrees hadden teweeggebracht bij uw vader. Uw vader zou immers naar het **veiligheidshoofd van het district**, Abdul Aziz Dekanyar gegaan zijn en hem heel de situatie uitgelegd hebben (CGVS p. 19). Uw vader zou hem zelfs gezegd hebben dat jullie door Faqir J. gedwongen werden tot de verkoop van alcohol (CGVS p. 19). Het is weinig logisch dat uw vader deze verklaringen aflegt bij het veiligheidshoofd van het district. Er kan immers verwacht worden dat het veiligheidshoofd van de provincie boven het veiligheidshoofd van het district staat. Zo zou het veiligheidshoofd van de provincie zelfs gemachtigd zijn om het veiligheidshoofd van het district te ontslaan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Deze laatste dient verantwoording af te leggen aan zijn commandant, het veiligheidshoofd van de provincie. U bevestigt dit ook met uw verklaringen. Zo zouden u en uw vader op bevel van Faqir Mohammad J. gezocht worden door de politie (CGVS p. 19). Dat uw vader ondanks de aangehaalde bedreigingen van J., bij een lagere in rang, Abdul Aziz Dekanyar toch zou aangeven dat jullie door J. gedwongen werden tot de verkoop van alcohol houdt vanuit dit opzicht geen steek aangezien deze geen enkele macht of controle heeft over het veiligheidshoofd van de provincie.

Zelfs zonder enige betrokkenheid van J. is het nog steeds niet logisch dat uw vader hulp tracht te krijgen van het hoofd van de politie van het district en hier openlijk gaat vertellen over de alcoholverkoop in zijn winkel. Alcohol verkopen is namelijk verboden in Afghanistan, zelfs de consumptie ervan is verboden (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). U was zelf ook op de hoogte van dit verbod. Zo verklaart u dat alcohol verkopen een misdrijf is en dat alcohol verboden is volgens de islamitische sharia en de overheid (CGVS p. 10). Dat uw vader dan deze verklaringen zou afgelegd hebben bij het hoofd van de politie komt erop neer dat uw vader zichzelf en ook u zou aangegeven hebben bij de politie en dus meer problemen gecreëerd zou hebben voor zichzelf. Bijgevolg wordt met bovenstaande vaststellingen de geloofwaardigheid van uw relaas in ernstige mate ondermijnd.

Na dit gesprek met Abdul Aziz zou uw vader pas besloten hebben om het huis te verlaten en zouden jullie naar het huis van een vriend, Ghafar, gegaan zijn (CGVS p. 19). Het is echter niet duidelijk om welke redenen het huis van deze vriend een veilig onderkomen zou kunnen bieden voor jullie. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat Ghafar ook in Aqcha woonde (CGVS p. 19). Ghafar zou dan de volgende ochtend een brief gevonden hebben onder jullie huisdeur (CGVS p. 19). In deze brief stond dat jullie zich op 14 mizan 1394 (6 oktober 2015) dienden aan te melden op het politiekantoor in verband met de verkoop van alcohol (CGVS p. 19). Diezelfde dag bent u met uw vader naar het huis van uw oom in Mazar-e Sharif gevlucht (CGVS p. 20). U bent die avond afscheid gaan nemen van uw verloofde (CGVS p. 20). U was bij uw verloofde thuis toen u werd opgebeld door uw oom en te horen kreeg dat uw vader gearresteerd werd door de politie en dat u die nacht bij uw verloofde diende te verblijven (CGVS p. 20). Het is opmerkelijk dat u de politie zelf niet gezien of gehoord zou hebben. Uw verloofde Farzana is namelijk het buurmeisje van uw oom (CGVS p. 12). Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat u minstens iets gehoord zou hebben op het moment dat de politie het huis van uw oom binnenviel. De politie in Mazar-e Sharif zou al snel van de politie van Aqcha melding gekregen hebben dat er zich criminelen bevonden in het huis van uw oom en daarom binnengevallen zijn (CGVS p. 20). Dat jullie aanwezigheid in het huis van uw oom dermate snel, namelijk dezelfde avond van jullie vertrek uit Aqcha (CGVS p. 20), de politie van Mazar-e Sharif heeft bereikt, is eveneens zeer merkwaardig.

Uit dit alles blijkt dat u er niet in geslaagd bent om de problemen die u met de taliban en met de Afghaanse ordediensten gehad zou hebben aannemelijk te maken. Aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die u gehad zou hebben, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u sinds uw vertrek uit Afghanistan omwille van de aangehaalde problemen niets meer vernomen zou hebben van uw vader (CGVS p. 9). Dat u op het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS hulp vraagt in de zoektocht naar uw vader overtuigt niet dat uw vader effectief plots vermist zou zijn omwille van de problemen die u heeft aangehaald.

U verklaart dat **zeven à acht maanden na uw aankomst in België** uw verloofde met opzet werd aangereden door twee personen op een motorfiets (CGVS p. 4). Ook aan dit incident kan er geen geloof gehecht worden. U gevraagd of uw verloofde gedurende die zeven à acht maanden enige andere problemen heeft ervaren, zegt u dat haar niets overkomen is (CGVS p. 23). U verklaart dat u ongeveer twee maanden heeft gedaan over uw reis van Afghanistan tot België (CGVS p. 23). Dit zou er op neerkomen dat uw verloofde plots, na een periode van negen à tien maanden, aangevallen werd door personen die naar u op zoek waren. Er kan verwacht worden dat indien er werkelijk iemand op zoek zou zijn geweest naar u, dat er eerder al problemen zouden ontstaan zijn en niet pas na ongeveer tien maanden. Uw verloofde werd na deze aanrijding opgebeld en bedreigd met de dood (CGVS p. 4). Ze zou gezegd hebben dat u in Europa verblijft en nadien zou ze geen problemen meer ervaren hebben (CGVS p. 23). Dat de zoektocht naar u na dit bericht onmiddellijk gestaakt wordt en er geen gevolg gegeven werd aan de geuite bedreigingen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van dit incident. Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan uw bewering dat uw verloofde werd aangereden en bedreigd werd door personen die naar u op zoek zouden zijn.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse verzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mazar-e-Sharif te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Mazar e-Sharif via dagelijkse binnenlandse vluchten vanuit de internationale luchthaven van Kaboel op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, de stad Mazar-e Sharif is één van de grootste commerciële en financiële centra van Afghanistan. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode aanslagen gepleegd werden waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren vielen, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er ook enkele aanvallen op "highprofile" doelwitten plaats.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Mazar e-Sharif actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mazar-e Sharif. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Mazar e-Sharif. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2015 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Mazar e-Sharif vestigt.

Immers, gelet op uw verklaringen kan verwacht worden dat u over professionele en sociale netwerken beschikt, of voldoende mogelijkheden heeft om deze op te bouwen, in de stad Mazar-e Sharif.

Zo verklaart u dat u van kinds af aan met uw vader in de winkel werkte en toen u 11 jaar oud was heeft uw vader zelfs de winkel op uw naam gezet (CGVS p. 15). U heeft tot 9 mizan 1394 (1 oktober 2015) in deze winkel gewerkt (CGVS p. 17). Dit betekent dat u gedurende een periode van **ruim 13 jaar als winkelluitbater** heeft gewerkt en u dus al een redelijke ervaring heeft kunnen opbouwen wat dit betreft. U verklaart dat u voor de goederen die u in de winkel verkocht om de één à twee weken of minstens één keer maand, naar een **groothandel in Mazar-e Sharif** ging om daar de producten te kopen die u nodig had voor uw winkel (CGVS p. 7). Er kan dan ook verwacht worden dat u ondertussen de nodige netwerken heeft kunnen opbouwen om in Mazar-e Sharif uw professionele activiteiten te starten. Bovendien versterkt uw persoonlijk profiel deze vaststelling. U heeft uw **schoolopleiding in Afghanistan afgewerkt** en u spreekt naast Dari ook Pashtu, de tweede landstaal van Afghanistan, Oezbeeks, hetgeen uw moedertaal is, ook een beetje Engels (CGVS p. 13+14). Het CGVS is van oordeel dat u met deze kwaliteiten niet veel moeite zou hebben om uw functie als winkelluitbater, of een vergelijkbare functie, opnieuw op te nemen in Mazar-e Sharif.

Daarnaast beschikt u ook over persoonlijke netwerken in Mazar-e Sharif zo blijkt. U bent namelijk **sinds 1391 (2012) verloofd met Farzana, het buurmeisje van uw oom in Mazar-e Sharif** (CGVS p. 12). Uw oom zou tegen uw verloofde gezegd hebben dat hij Mazar-e Sharif ging verlaten omwille van uw problemen en momenteel zou u niet weten waar hij is (CGVS p. 4). U verklaart de zaterdag voorgaande aan het persoonlijk onderhoud op het CGVS contact gehad te hebben met uw verloofde (CGVS p. 12). Aangezien zij het buurmeisje van uw oom is kan er verwacht worden dat u minstens zou kunnen weten of uw oom al dan niet nog in zijn huis was. U zegt echter niet dat hij Mazar-e Sharif reeds verlaten heeft, noch zegt u of hij daar nog steeds verblijft. Hoe dan ook verblijft **uw verloofde nog steeds in Mazar-e Sharif** (CGVS p. 12-13). Er kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u samen met uw verloofde die reeds woonachtig is in Mazar-e Sharif, in Mazar-e Sharif een leven zou kunnen opbouwen. Verder verklaart u dat uw verloofde ook nog familie heeft in de stad Mazar-e Sharif evenals in andere districten in de provincie Balkh (CGVS p. 12). Er kan dan ook besloten worden dat u over voldoende capaciteiten en netwerken beschikt om u te vestigen in Mazar-e Sharif.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mazar e-Sharif over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan. U verwees enkel naar de algemene onveilige situatie in Afghanistan maar legde geen documenten neer ter staving van uw beweringen. U haalde evenmin enige concrete feiten of elementen aan betreffende de situatie in de provincie Balkh.

U brengt geen documenten aan die bovenstaande appreciatie van het CGVS in positieve zin kunnen wijzigen. Uw taskara kan hoogstens uw identiteit bevestigen en voegt verder niets toe aan uw verzoek tot internationale bescherming. De oproepingsbrief van de politie kan hoogstens aantonen dat u en uw vader opgeroepen werden voor verhoor op 14/07/1394 (6 oktober 2015) omwille van alcoholverkoop in jullie winkel maar is nog geen bewijs van eventuele verdere vervolging. Bovendien heeft deze brief enkel objectieve bewijswaarde indien ze gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is.

De problemen die u gehad zou hebben met de taliban en het veiligheidshoofd van de provincie worden niet bevestigd door deze brief. De dreigbrieven van de taliban kunnen door eender wie geschreven zijn. De authenticiteit ervan is niet gegarandeerd. Opnieuw hebben deze documenten slechts waarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Uw drie werkvergunningen kunnen hoogstens aantonen dat u in de mogelijkheid was om een zaak te openen in Jawzjan in de op de documenten vernoemde jaren. Ze voegen verder niets toe aan uw asielrelaas. Uit de twee foto's die u voorlegt waarop uw verloofde te zien zou in het ziekenhuis, kan niet opgemaakt worden dat het hier effectief om uw verloofde gaat of wanneer deze foto's genomen werden. Ook kan er niet opgemaakt worden om welke redenen de afgebeelde persoon in het ziekenhuis verblijft. Uit de foto van uzelf, waarop u als kind in een winkel staat, kan ook niet opgemaakt worden waar en wanneer deze foto genomen werd. Bovendien voegt deze foto niets toe aan uw asielrelaas. De twee enveloppen tonen enkel aan dat u post ontvangen hebt uit Afghanistan. Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan Afgaanse documenten, aangezien veel Afgaanse documenten makkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten kunnen zelfs door gedegen experts niet van authentieke onderscheiden worden. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet).

Verzoeker voert volgend verweer ten aanzien van de bestreden beslissing:

"(...)

1.1. De bestreden beslissing gaat voorbij aan de werkwijze van het corrupte politiecorps

In de eerste plaats houdt de bestreden beslissing geen rekening met de wijze waarop de maffia binnen het politiecorps van Jawzjan te werk gaat. Geheel ten onrechte gaat verwerende partij ervan uit dat slechts verkopers met wie het veiligheidshoofd van de provincie een persoonlijke band heeft alcohol zou moeten verkopen.

De bestreden beslissing steunt zich op dit punt op loutere speculatie, die door geen enkel element in het dossier wordt bevestigd.

Verzoeker wenst erop te wijzen dat de provincie Jawzjan slechts ongeveer 512.000 inwoners telt, minder dan één derde van het aantal inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen. Het gaat dus om een relatief dunbevolkte provincie, met nauwe netwerken.

Daarbij komt kijken dat een veiligheidshoofd van de provincie werkt binnen het kader van de politiediensten. Dit wil zeggen dat hij via de diverse lokale politiediensten die hij aanstuurt binnen de provincie gemakkelijk informatie kan verkrijgen, die hij kan aanwenden voor zijn illegale praktijken - in casu illegale alcoholverkoop.

De winkel van verzoeker was groot en welvarend, en bevond zich in de districtshoofdstad Aqcha. De winkel van verzoeker was gekend in de omstreken, en zeker op marktdagen trok de winkel cliënteel uit de wijde omgeving aan.

Er kan dan ook in alle redelijkheid worden aangenomen dat het veiligheidshoofd van de provincie weldegelijk kennis had van het bestaan van de grote winkel met omvangrijk cliënteel binnen zijn gebied.

Dat de veiligheidscommandant een winkel waarmee hij geen persoonlijke relatie heeft, zou verplichten om alcohol te verkopen, is weldegelijk zeer aannemelijk.

Als veiligheidscommandant is Faqir Mohammed J. één van de machtigste mannen van de (kleine) provincie Jawzjan. Hij selecteert naar alle waarschijnlijkheid slechts een aantal winkels met een groot cliënteel op knooppunten binnen de provincie om vandaar uit illegaal geïmporteerde alcohol te verkopen.

Gelet zijn grote macht en invloed, kan het veiligheidshoofd niet alleen winkeliers dwingen om alcohol te verkopen, maar kan hij zich tevens verzekeren van hun stilzwijgen omtrent de illegale verkoop.

Immers, een winkelier die omtrent de alcohol uit de biecht zou klappen, krijgt onvermijdelijk problemen met de veiligheidsdiensten die onder de leiding staan van de corrupte veiligheidscommandant. Enige beschuldig naar het veiligheidshoofd zou resulteren in represailles vanwege de handlangers van het veiligheidshoofd binnen de politie, en zou een gewisse dood betekenen.

Het spreekt overigens voor zich dat winkeliers die alcohol verkopen niet naar de Taliban kunnen gaan voor bescherming, nu dergelijke handeling de Taliban ertoe zou aanzetten de bewuste winkeliers te viseren. Bovendien zou het feit dat een winkelier zich tot de Taliban wendt er vroeg of laat toe leiden dat deze wordt vermoord door de maffiose veiligheidscommandant, die uiteraard niet gediend is met verklikkers.

Bijgevolg stelt de bestreden beslissing dan ook volstrekt ten onrechte dat een winkelier in theorie bescherming zou kunnen vinden bij de Taliban wanneer de veiligheidscommandant hem dwingt om alcohol te verkopen.

Er moet dan ook worden besloten dat de veiligheidscommandant van de provincie weldegelijk winkeliers die hij niet persoonlijk kent kan verplichten om alcohol te verkopen.

Het is bijgevolg een manifeste misvatting dat de veiligheidscommandant verzoeker niet zou gedwongen kunnen hebben om alcohol te verkopen. Verzoeker werd weldegelijk gedwongen door één van de machtigste mannen van de provincie, en kon absoluut geen bescherming genieten van de Taliban die maar weinig sympathie heeft voor Sharia-overtreders.

Integendeel, toen de Taliban kennis kreeg van de alcoholverkoop, werd verzoeker met de dood bedreigd. Door hulp bij de autoriteiten van Aqcha in te roepen, en dus ruchtbaarheid te geven aan de verkoop in opdracht van de veiligheidscommandant van de provincie, vreest verzoeker terecht ook door de veiligheidscommandant vermoord te zullen worden.

Met deze gegevens houdt de bestreden beslissing evenwel geen rekening.

Ten overvloede verwijst verzoeker ook nog naar p. 29 van het EASO Country of Origin Information Report - Afghanistan Security Situation van december 2017, waarin met betrekking tot de "Afghan Local Police" uitdrukkelijk staat vermeld (STUK 7): (...)

Er wordt uitdrukkelijk gesteld dat de Afghaanse lokale politie op grote schaal verantwoordelijk is voor schendingen van de mensenrechten. Verzoeker vreest terecht een volgend slachtoffer te zullen worden.

Het gebrek aan motivering ter zake maakt bijgevolg een schending uit van de formele en materiële motiveringsplicht.

1.2 De bestreden beslissing stelt ten onrechte dat verzoeker onredelijk zou hebben gehandeld, en leidt hieruit ten onrechte af dat de feiten ongeloofwaardig zouden zijn.

In de tweede plaats moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geheel ten onrechte geen geloof hecht aan de manier waarop verzoeker en zijn vader met de situatie zijn omgegaan.

Verzoeker en diens vader hebben weldegelijk gehandeld zoals in alle redelijkheid mag worden verwacht van een goede huisvader in dezelfde (onmogelijke) situatie.

Verzoeker is meteen onder gedoken van zodra de Taliban de eerste brief stuurde.

Er kan bovendien niet in redelijkheid aan worden getwijfeld dat wanneer de Taliban een mogelijkheid aanbieden om een anders vaststaand doodsvonniss af te kopen, elk redelijk mens deze optie op zijn minst zal overwegen alvorens zijn hele leven achter te laten en op de vlucht te slaan.

Verzoeker en zijn vader hebben dan ook in alle redelijkheid gehandeld. Zij hebben getracht hulp te vinden bij het veiligheidshoofd van de provincie, die hun aanraade om te trachten de Taliban af te kopen.

Toen bleek dat het onmogelijk was om de geëiste som bij elkaar te krijgen, is verzoeker op de vlucht geslagen. Dat zijn vader in paniek de zaak heeft voorgelegd aan het districtshoofd van Aqcha, was misschien een fout, maar ongetwijfeld een fout die te verklaren valt door de wanhoop waarin verzoeker en zijn vader verkeerden.

De bestreden beslissing stelt verkeerdelijk dat het feit dat de vader het districtshoofd heeft aangesproken ongeloofwaardig zou zijn, nu het districtshoofd geen "macht" zou hebben over de veiligheidscommandant van de provincie. Deze stelling van verwerende partij houdt geen enkele steek.

Verwerende partij gaat voorbij aan het gegeven dat een districtshoofd weldegelijk invloed kan hebben op de veiligheidscommandant. Het is dan ook zeker realistisch dat de vader van verzoeker in een laatste wanhopige poging zou trachten om via het districtshoofd van Aqcha hulp te krijgen.

Dat de aangifte bij het districtshoofd verzoeker en zijn vader alleen maar verder in de problemen heeft gebracht, zoals de bestreden beslissing stelt op pagina 3, voorlaatste paragraaf (STUK1), bewijst precies de uiterste nood waarin verzoeker verkeert.

Ingevolge de aangifte, is de vader van verzoeker tot op heden vermist na te zijn gearresteerd door de politie.

De bestreden beslissing is op dit punt manifest tegenstrijdig, onredelijk, en onbehoorlijk gemotiveerd.

Voor zover relevant, valt ook eenvoudig te verklaren waarom verzoeker tijdens zijn afscheid van zijn verloofde niet heeft gehoord dat zijn vader in het huis van zijn oom werd gearresteerd. De bestreden beslissing heeft namelijk geen oog voor het feit dat "buur" in Afghanistan zoveel betekent als "van dezelfde buurt". Een buurt omvat ongeveer 40 huizen, en mensen die op 10 huizen verder wonen spreken over elkaar als "buren".

Waar verzoeker zijn verloofde omschrijft als het "buurmeisje" van zijn oom, dan gaat het niet noodzakelijkerwijs om een meisje dat vlak naast het huis van de oom van verzoeker woont. Het huis van de verloofde van verzoeker is ongeveer 5 minuten te voet verwijderd van het huis van de oom van verzoeker (ongeveer een straat verder).

De bestreden beslissing stelt dan ook verkeerdelijk dat verzoeker moest kunnen "horen" dat zijn vader werd gearresteerd. Dit is gezien de feiten evenwel onmogelijk. Bovendien stelt zich de vraag wat verzoeker had moeten ondernemen als hij per impossibile toch had gehoord dat zijn vader werd gearresteerd.

Het motiveringsgebrek ter zake maakt bijgevolg een schending uit van de formele en materiële motiveringsplicht.

1.3 De bestreden beslissing speculeert op onredelijke wijze over de manier waarop de Taliban te werk zou moeten gaan

Tot slot houdt de bestreden beslissing verkeerdelijk voor dat de Taliban sneller een aanslag zou moeten hebben gepleegd op de verloofde van verzoeker.

Verzoeker wenst Uw Raad erop te wijzen dat zijn verloofde in een andere provincie woont. Het is geenszins onwaarschijnlijk dat de aanvallers enige tijd nodig hebben gehad om te achterhalen dat verzoeker een verloofde heeft in de hoofdstad (met tussen 577.500 en 693.000 inwoners) van een andere provincie en om dan vervolgens een gerichte aanval uit te voeren op het schoolmeisje.

De bestreden beslissing speculeert op dit punt alleen maar over hoe lang aanvallers erover zou doen om een aanval uit te voeren op de verloofde van verzoeker, zonder dat enige redelijke grond voor de speculatie wordt aangevoerd. Dit is volstrekt onredelijk.

Dat de verloofde van verzoeker nadien geen incidenten heeft meegemaakt, valt te verklaren door het feit dat zij zich sindsdien niet meer buitenshuis begeeft. Ook met dit vanzelfsprekend punt houdt de bestreden beslissing geen enkele rekening.

De bestreden beslissing dan ook foutief en volstrekt onredelijk waar wordt gesteld dat aan de aanval op de verloofde van verzoeker "geen geloof" kan worden gehecht.

Verzoeker brengt foto's van de ziekenhuisopname bij, waarop duidelijk een agent te zien is die verslag opstelt, alsook het ziekenhuisverslag en het verslag van de politie bij (STUK 6).

Verzoeker voldoet bijgevolg aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Inzake de subsidiaire bescherming stelt verzoeker:

"(...)

In casu kan niet in ernst worden betwist dat verzoeker bij een eventuele terugkeer een reëel risico op ernstige schade loopt.

Verzoeker wordt zowel door de veiligheidscommandant als door de Taliban gezocht. Het feit dat zijn vader verdwenen is na diens arrestatie door de politie, toont alleen maar aan hoe gegrond zijn vrees is. Ook de oom van verzoeker is intussen het land moeten ontvluchten, zoals verzoeker via zijn verloofde vernam.

De bestreden beslissing houdt helemaal geen rekening met de situatie waarin verzoeker verkeert. Terugkeer naar Afghanistan betekent dat hij ter dood zal worden gebracht - zo niet door de Taliban, dan wel door de handlangers van het veiligheidshoofd.

Overigens kan houdt de bestreden beslissing volstrekt verkeerdelijk voor dat verzoeker zich zou kunnen vestigen in Mazar-e-Sharif. De vader van verzoeker werd in Mazar-e-Sharif opgepakt, en is op moment van schrijven nog steeds vermist. Verder is ook de oom van verzoeker is moeten vluchten. Ook de verloofde van verzoeker werd in Mazar-e-Sharif het slachtoffer van een aanval op haar persoon, dit ingevolge haar verhouding met verzoeker. Zij komt zoals gesteld sinds de aanval niets meer buitenshuis, waardoor een normaal gezamenlijk leven met verzoeker de facto niet mogelijk is. Het is dan ook duidelijk dat verzoeker zich hoegenaamd niet kan vestigen in Mazar-e-Sharif, nu zowel de Taliban als het veiligheidshoofd hem gewis zouden doden indien hij zich hier zou trachten te vestigen.

Het spreekt voor zich dat terugkeren naar Aqcha geen mogelijkheid is, nu de problemen daar zijn ontstaan, en de terugkeer van verzoeker geen van de betrokkenen zal ontgaan. Dit zou zonder twijfel de dood van verzoeker betekenen.

Verzoeker verwijst ook uitdrukkelijk naar het EASO Country of Origin Information Report, Afghanistan Security Situation van december 2017, dat deel uitmaakt van het administratief dossier, waarin letterlijk staat te lezen hoe gevaarlijke de situatie in Aqcha in het algemeen is geworden (STUK 7): (...)

De Taliban heeft dus recent de controle overgenomen ter hoogte van Aqcha, waardoor Aqcha niet alleen een oorlogszone is geworden, maar bovendien elke terugkeer van verzoeker naar Aqcha volstrekt onmogelijk is zonder groot gevaar voor diens leven.

Mede gelet op wat hierboven werd aangehaald, blijkt uit het voorgaande dat aan verzoeker minstens het subsidiaire beschermingsstatuut worden toegekend."

2.1.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

- identiteitsdocument verzoeker;
- foto's verzoeker met zijn verloofde;
- attest Nederlandse les;
- loonfiches en arbeidscontract tewerkstelling bloementeelt Koningshooikt;
- foto's ziekenhuisopname verloofde van verzoeker, medisch verslag en politieverlag;
- uittreksel uit "EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation" van december 2017, zoals gevoegd aan het administratief dossier bij de bestreden beslissing.

2.1.3. Verweerder brengt op 6 november 2018 een aanvullende nota bij.

Deze nota bevat:

- EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018
- Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis – juni 2018.

Verweerder besluit in deze nota dat er in de provincie Balkh geen risico is voor burgers in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.1.4. Verweerder brengt op 10 april 2019 bij toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota bij.

Deze nota bevat:

- UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018
- EASO Country of Origin Report: Afghanistan Security Situation, December 2017, p.1-68, 88-94
- EASO Country of Origin Report: Afghanistan Security Situation, Update, mei 2018, p.1-24, 47-51
- EASO Country Guidance. Afghanistan, Guidance note and common analysis, juni 2018, p.1, 71-77, 79, 98-110

Verweerder besluit in deze nota dat er in de provincie Balkh geen risico is voor burgers in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in Mazar-e Sharif vestigt.

Beoordeling

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4.

Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze dat het niet geloofwaardig is dat verzoekers vader door het provinciehoofd van de veiligheidsdienst wordt verplicht alcohol te verkopen in zijn winkel omdat (i) het veiligheidshoofd van de provincie geen enkele persoonlijke band heeft met verzoekers vader; (ii) kan verwacht worden dat het hoofd van de veiligheid, voor zover hij betrokken zou zijn met corrupte en bovendien illegale praktijken, dit eerder in gesloten kring zou doen dan met personen met wie hij nog nooit contact heeft gehad; (iii) door grote aanwezigheid van de taliban het risico bestaat dat de winkeliers de taliban zouden kunnen inschakelen om zich te beschermen tegen het veiligheidshoofd; (iv) het weinig geloofwaardig is dat het hoofd van veiligheid van de provincie zijn woordvoerder, die blijkbaar gemakkelijk herkend kon worden door de burgers en dus ook de taliban, zou inschakelen; (v) het louter aanhalen van de corrupte ingesteldheid niet voldoende is om aannemelijk te maken dat het veiligheidshoofd van de provincie verzoeker en zijn vader gedwongen zou hebben om alcohol te verkopen; (vi) gedurende een periode van één jaar zonder problemen alcohol werd verkocht en kan verwacht worden dat de taliban eerder ontdekt zouden hebben dat alcohol werd verkocht in de winkel en niet pas na ongeveer één jaar; (vii) het niet duidelijk is op welke manier klanten te weten zijn gekomen dat ze plots in de winkel terecht konden voor de aankoop van alcohol; (viii) verzoeker geen details kon geven wat betreft het bezorgen van het geld aan het veiligheidshoofd of de maandelijkse bezoeken van zijn vader.

De verwijzing in het verzoekschrift naar het aantal inwoners in de provincie, de bekendheid van de winkel, corruptie en represailles en algemene landeninformatie kan niet aangenomen worden als een nuttige en concrete weerlegging van de voormelde motieven. Dit betreffen immers algemene ontkenningen van de voormelde motieven en herhalingen van algemene landeninformatie die geen betrekking hebben op verzoekers relaas.

De Raad volgt verweerder waar deze oordeelt dat het niet aannemelijk is dat het provinciehoofd van de veiligheidsdiensten opdracht zou geven aan een voor hem persoonlijk onbekend persoon om op illegale wijze alcohol te verkopen in een land waar een verbod bestaat op alcoholverkoop.

De vergoelijking in het verzoekschrift van de handelingen van verzoeker en diens vader is evenmin nuttig om de bestreden beslissing te weerleggen waar deze terecht oordeelt dat (i) kan verwacht worden dat in een vroeger stadium actie werd ondernomen om de regio te verlaten, aangezien verzoeker stelt dat er eerder al winkeliers vermoord werden door de taliban, terwijl zijn vader echter wachtte tot na de tweede dreigbrief; (ii) verzoeker en zijn vader de mogelijkheid en de middelen hadden om reeds vroeger de regio te verlaten; (iii) het weinig logisch is dat zijn vader ondanks de aangehaalde bedreigingen bij een lagere in rang, toch zou aangeven dat hij door het provinciehoofd gedwongen werd tot de verkoop van alcohol; (iv) het niet duidelijk is om welke redenen het huis van Ghafar in Aqcha een veilig onderkomen zou kunnen bieden; (v) het zeer merkwaardig is dat het nieuws van de aanwezigheid in het huis van zijn oom dezelfde avond van het vertrek uit Aqcha de politie van Mazar-e Sharif heeft bereikt.

Verzoekers verklaring dat zijn verloofde het huis niet verlaat betreft een niet-gestaafde bewering en kan deze de motivering niet weerleggen die terecht vaststelt: *“U verklaart dat **zeven à acht maanden na uw aankomst in België** uw verloofde met opzet werd aangereden door twee personen op een motorfiets (CGVS p. 4). Ook aan dit incident kan er geen geloof gehecht worden. U gevraagd of uw verloofde gedurende die zeven à acht maanden enige andere problemen heeft ervaren, zegt u dat haar niets overkomen is (CGVS p. 23). U verklaart dat u ongeveer twee maanden heeft gedaan over uw reis van Afghanistan tot België (CGVS p. 23). Dit zou er op neerkomen dat uw verloofde plots, na een periode van negen à tien maanden, aangevallen werd door personen die naar u op zoek waren. Er kan verwacht worden dat indien er werkelijk iemand op zoek zou zijn geweest naar u, dat er eerder al problemen zouden ontstaan zijn en niet pas na ongeveer tien maanden. Uw verloofde werd na deze aanrijding opgebeld en bedreigd met de dood (CGVS p. 4). Ze zou gezegd hebben dat u in Europa verblijft en nadien zou ze geen problemen meer ervaren hebben (CGVS p. 23). Dat de zoektocht naar u na dit bericht onmiddellijk gestaakt wordt en er geen gevolg gegeven werd aan de geuite bedreigingen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van dit incident. Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan uw bewering dat uw verloofde werd aangereden en bedreigd werd door personen die naar u op zoek zouden zijn.”*

De Raad stelt immers vast dat indien de belagers van verzoekers verloofde dermate daadkrachtige handelingen stelden als het opzettelijk aanrijden van zijn verloofde, er kan van uitgegaan worden dat ze de verblijfplaats van verzoeksters verloofde ook kunnen achterhalen.

De verwijzing naar de stukken bij het verzoekschrift, met name de kopie van zijn identiteitsdocument, de foto's met zijn verloofde en de foto's van de ziekenhuisopname van zijn verloofde, zijn niet dienstig ter weerlegging van de motivering die hieromtrent vaststelt: *"Uw taskara kan hoogstens uw identiteit bevestigen en voegt verder niets toe aan uw verzoek tot internationale bescherming. (...) Uit de twee foto's die u voorlegt waarop uw verloofde te zien zou in het ziekenhuis, kan niet opgemaakt worden dat het hier effectief om uw verloofde gaat of wanneer deze foto's genomen werden."* De foto's van verzoeker met een dame bevatten geen wezenlijke bijdrage aan zijn vluchtrelaas.

De attesten van het volgen van de Nederlandse les en loonfiches betreffen documenten inzake verzoekers activiteiten in België en zijn vreemd aan zijn relaas.

Gelet op de voorgaande vaststellingen volgt de Raad verweerder waar deze oordeelt in de bestreden beslissing dat verzoekers relaas inzake een verkoop van alcohol in opdracht van het hoofd van veiligheidsdiensten elke geloofwaardigheid ontbeert.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Omwille van de ongeloofwaardigheid van zijn relaas is het niet aannemelijk dat verzoeker valt onder de toepassing van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers verweer is echter niet concreet teneinde de bestreden beslissing dienstig te weerleggen waar deze vaststelt dat verzoeker een redelijk intern vluchtalternatief heeft in Mazar-e Sharif (hoofdplaats van de provincie Balkh), alwaar de situatie niet beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas kan geen geloof gehecht worden dat verzoekers vader ingevolge de door verzoeker aangevoerde feiten werd opgepakt in Mazar-e Sharif, dat zijn verloofde daar het slachtoffer werd van een aanval en dat zijn oom is moeten vluchten.

De situatie in verzoekers regio van herkomst wordt nader geactualiseerd door verweerder in de aanvullende nota's van 6 november 2018 en 10 april 2019.

Gelet op het ontbreken van andersluidende elementen volgt de Raad verweerder waar deze concludeert in de aanvullende nota van 10 april 2019:

"De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

(...)

Rekening houdend met persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij kan van haar redelijkerwijs verwacht worden dat zij zich in Mazar-e Sharif vestigt. Verweerder verwijst dienaangaande naar de motieven uiteengezet in de bestreden beslissing."

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS